

Abstrakt

Celosvětově je známo téměř 4000 druhů zlatohlávků, ovšem pouze u cca 200 druhů je popsáno larvální stadium. V této práci byla řešena larvální morfologie 86 druhů zlatohlávkovitých brouků v 58 rodech se zaměřením na tribus Goliathini. U 21 studovaných rodů nebyla larvální morfologie doposud studována. Celkem bylo sledováno 77 morfologických znaků na hlavě, ústním ústrojí, končetinách a hrudních a zadečkových člancích. Výsledkem byla obsáhlá morfologická matice nadále podrobená fylogenetickým analýzám, soupis morfologických znaků a jejich stavů a obsáhlá fotografická databáze jednotlivých znaků. Bylo testováno celkem pět datasetů, tři čistě morfologické (lišící se počtem zahrnutých taxonů, jeden molekulární a jeden kombinovaný). Fylogenetická analýza byla provedena metodami maximální parsimonie, maximální pravděpodobnosti a bayesiánské interference. Výsledkem bylo několik fylogenetických hypotéz skupiny Cetoniinae. Ačkoliv se nám nepodařilo získat jednoznačnou, stabilní a silně podpořenou topologii, je z výsledků jasně, že monofylie tribu Goliathini stejně jako některých dalších skupin nebyla potvrzena. Zástupci subtribu Goliathina, kam patří i notoricky známí goliáši, vyšli ve všech analýzách velmi vzdálení od zbytku tribu. Poprvé byla analyzována larvální morfologie i molekulární sekvence enigmatického rodu *Xiphoscelis*, považovaného řadou autorů za nejprimitivnějšího zlatohlávka. Pro tento názor však napříč analýzami nebyla nalezena podpora. Pro plné pochopení fylogeneze skupiny je však zapotřebí dalších analýz založených jak na morfologických tak i recentních molekulárních přístupech.